

Forhandlingen genoptoges.

J. Andersen: Det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Stilling) leverede i Gaar et Bidrag til Debatten om denne Sag, som jeg nødes til at sige nogle Ord om. Det ærede Medlem undrede sig over, at jeg vilde have Forslaget slaaet ned. Det forekommer ikke mig, at jeg har udtalt noget om, at jeg ønsker Forslaget slaaet ned, men jeg har udtalt Ønsket om, at alle Sagen vedrørende Forhold nøje undersøges, inden der tages endelig Stilling til den. Det ærede Medlem udtalte, at jeg vilde have Sagen syltet i en Kommission. Noget saadant har jeg ikke talt om her; men for 14 Maaneder siden henstillede jeg fra denne Plads, at denne Sag, — som jeg den Gang hævdede trængte til at komme frem — burde underkastes en Undersøgelse af en Kommission. Havde man fulgt mit Raad den Gang, saa havde vi staaet stærkere rustet til at behandle denne Sag, end vi staar i dette Øjeblik.

Men saa sagde det ærede Medlem, at han havde faaet det Indtryk af min Tale, at man atter stod overfor et Udslag af min sygelige Trang til Bessermachen, hver Gang mit Partis Trafikminister fremsætter et Forslag. Denne Udtalelse tvinger mig til at bede om den højtærede Formands Overbærenhed, naar jeg nu nødes til at gaa ud paa et Sidespor et Øjeblik; jeg skal saa hurtigt, som det er mig muligt, komme tilbage til Hovedsporet.

Jeg er en svoren Tilhænger af mit Partis Arbejdsprogram; den højtærede Trafikminister er en svoren Modstander af det (Munterhed). Ja, det er noget, som hverken den højtærede Minister eller jeg nogen Sinde har lagt Skjul paa hverken overfor hinanden eller overfor Offentligheden. Og af dette Forhold maa der med Naturnødvendighed opstaa det, at vi nu og da staar i Modsætningsforhold til hinanden. Men at det skulde medføre, at jeg skulde have en sygelig Trang til at modarbejde ethvert Forslag, som den højtærede Minister fremsætter, har jeg ikke vidst, før jeg hørte det fremsatte af det ærede Medlem i Gaar.

Jeg har en Gang her i Salen stærkt kritiseret en Afgørelse, som den højtærede Trafikminister havde truffet, men den Gang mener jeg, at jeg havde det store Flertal i denne Sal med mig; de saa paa det som jeg, ikke mindst det ærede Medlems Partifæller, og et af det ærede Medlems Partifæller stod da ogsaa op den Gang og talte i Tilslutning til mig. Men der er et

Par andre Spørgsmaal af ret stor Betydning, som den højtærede Trafikminister har fremsat Lovforslag om i dette Ting, og med Hensyn til hvilke jeg har indtaget en anden Stilling. Det er Lovforslaget om Omorganisationen af Statsbanerne og Lovforslaget om Lukning af Kanalen ved Hvide Sande. Det er to ret betydningsfulde Lovforslag, og her vover jeg den Paastand, at der for ingen i denne Sal, der stærkere har hævdet Ministerens Standpunkt end jeg, og hvis det ærede Medlems Partifæller i Sagen om Hvide Sande havde støttet Ministeren, som jeg støttede ham, havde den Sag ligget noget anderledes, end den ligger i dette Øjeblik, og saa er der nogen Sandsynlighed for, at den danske Statskasse havde sparet nogle Millioner. Det skulde ikke undre mig, om der indenfor det ærede Medlems Parti i dette Øjeblik skulde findes en eller anden, som fortryder, at han ikke fulgte mig i Fjor, da vi stemte om dette Lovforslag. Ja, nu er jeg ved Sporskiftet og skal saa komme over paa Hovedsporet igen.

Det ærede Medlem har læst i en Avis, at jeg for nogen Tid siden har været i Aarhus for at se paa Forholdene ved Banegaarden, og det er rigtigt. Jeg har et Par Gange paa Vejen mellem København og mit Hjem gjort en halv Dags Ophold i Aarhus for at se paa Banegaardsforholdene, fordi jeg ønskede at være saa fortrolig med dem, som jeg paa nogen Maade kunde blive, naar denne Sag skulde til Behandling her i Tinget. Jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem vil bebrejde mig dette. Men jeg vil bede det ærede Medlem om ikke at være saa naiv at tro alt, hvad han læser i Aviserne om denne Sag og den Forhandling, der er ført her i disse Dage, og hvoraf Aviserne har bragt Referat. Et københavnsk Blad, som hedder „Hovedstaden“, har skrevet i Gaar, at jeg i Forgaars skal have sagt, at Ledelsen af Banegaarden var elendig, og derfor var der saa mange Togforsinkelser. Det ærede Medlem, som sad her i Salen og hørte, hvad jeg sagde, vil rimeligvis have en Følelse af, at dette Referat er en lille Smule ved Siden af, hvad jeg sagde. Jeg sagde det stik modsatte. Og det ærede Medlems Hovedorgan, „Social-Demokraten“, refererer mig saaledes: Bygmester Jens Andersen skældte naturligvis Ministeren ud. Det ærede Medlem, der hørte min Tale, og som maaske endogsaa har læst den bagefter, vil forgæves søge et eneste Sted i den Tale, hvor jeg har skældt Ministe-